

Bryssel 28.3.2018
COM(2018) 163 final

2018/0076 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta tiettyjen rajatylittävistä maksuista unionissa perittävien palvelumaksujen ja valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2018) 84 final} - {SWD(2018) 85 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

EU:n sisämarkkinoiden ansiosta ihmiset, palvelut, tavarat ja pääoma voivat liikkua vapaasti taloudessa, jossa vuotuinen bruttokansantuote on 15 biljoonaa euroa. Sisämarkkinat tarjoavat uusia mahdollisuuksia eurooppalaisille yrityksille ja edistävät tervettä kilpailua. Tämän ansiosta yli 500 miljoonaa kuluttajaa voi nauttia suuremmasta valinnanvarasta, paremmista palveluista ja alhaisemmista hinnoista.

Yksi Junckerin komission painopisteistä on luoda syvemmät ja oikeudenmukaisemmat sisämarkkinat. Euroopan komissio julkaisi joulukuussa 2015 vihreän kirjan kuullakseen siitä, voidaanko vähittäisrahoituspalvelujen markkinoita yhdentää pidemmälle ja millä toimilla tähän tavoitteeseen voidaan päästä. Sidosryhmiltä saadun palautteen ja Euroopan parlamentin vihreästä kirjasta laatiman mietinnön¹ pohjalta komissio julkaisi maaliskuussa 2017 toimintasuunnitelman², jossa esitetyn strategian tavoitteena on vahvistaa kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen sisämarkkinoita.

Rajatylyttävät maksut ovat olennaisen tärkeitä kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen yhdentämisen ja EU:n talouden kannalta. Ne ovat tärkeä yhdysside ihmisten ja yritysten välillä EU:n jäsenvaltioissa. Rajatylyttäviin maksuihin liittyvät rajoitukset ja kohtuuttomat kustannukset ovat esteenä sisämarkkinoiden toteuttamiselle.

Rajatylyttävistä maksuista perittävät palvelumaksut

Euromääräisistä rajatylyttävistä maksuista perittävät palvelumaksut on yhdenmukaistettu EU:ssa euromääräisistä kotimaan maksuista (eli euromääräisistä maksuista samassa jäsenvaltiossa) perittävien maksujen kanssa asetuksella (EY) N:o 924/2009. Vaikka tätä asetusta sovelletaan myös euroalueen ulkopuolisiin jäsenvaltioihin, ne eivät ole hyötyneet sen vaikutuksista, sillä näissä jäsenvaltioissa euromääräiset kotimaan maksut ovat edelleen hyvin kalliita tai niitä ei ole lainkaan. Sen vuoksi kansalaiset ja yritykset maksavat kyseisissä jäsenvaltioissa suuria palvelumaksuja aina, kun maksu ylittää maan rajan tai kun kansalaiset matkustavat ja maksavat maksuja ulkomailla. Tästä johtuvat suuret kulut haittaavat sisämarkkinoiden toteuttamista ja jakavat maksupalvelunkäyttäjät EU:ssa kahteen eri ryhmään.

Euroalueen ulkopuolisille jäsenvaltioille annettiin mahdollisuus ulottaa asetus (EY) N:o 2560/2001 ja sen seuraaja-asetus (EY) N:o 924/2009 koskemaan niiden kansallisia valuuttoja, mutta ainoastaan Ruotsi käytti tätä mahdollisuutta hyväkseen yhdenmukaistamalla kruunumääräisten rajatylyttävien maksujen palvelumaksut kruunumääräisten kotimaan maksujen palvelumaksujen kanssa.

Tämän ehdotuksen tavoitteena on tuoda asetuksen (EY) N:o 924/2009 tarjoamat edut euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden kansalaisten ja yritysten ulottuville ja laittaa piste EU:n sisäisiin euromääräisiin rajatylyttäviin maksutapahtumiin liittyville suurille kuluille, jotka haittaavat euroalueen ja sen ulkopuolisten jäsenvaltioiden välisiä vaihtoja ja vaikuttavat kielteisesti kumpaankin alueeseen. Kansalaiset ja yritykset joutuvat euroalueen ulkopuolella

¹ 2016/2056(INI).

² COM(2017) 0139.

maksamaan enemmän päästäkseen euroalueen markkinoille tai ollakseen kanssakäymisissä euroalueen kansalaisten kanssa, minkä vuoksi he tai ne eivät voi käydä kauppaa tai kilpailla samoilla ehdoilla euroalueen kansalaisten ja yritysten kanssa. Esimerkiksi, jos euroalueen ulkopuolisella yrityksellä on toimittajia euroalueella, sen tuotantokustannukset ovat suuremmat kuin sen euroalueelle sijoittautuneella kilpailijalla. Vastaavasti tämä vapaata liikkuvuutta ja kauppaa haittaava lisäeste rajoittaa euroalueen yritysten mahdollisten asiakkaiden määrää. Jäljempänä olevat taulukot kuvaavat nykyistä tilannetta ja tilannetta muutetun asetuksen soveltamisen jälkeen.

Ehdotus koskee ainoastaan euromääräisiä eikä muiden valuuttojen määräisiä rajatylittäviä maksutapahtumia.

NYKYTILANNE

EUROMÄÄRÄISET MAKSUT ALUEELTA... ALUEELLE...	Euroalue (+ Ruotsi) ³		Euroalueen ulkopuoliset jäsenvaltiot
Euroalue (+ Ruotsi)	EI PALVELUMAKSUJA / PIENET PALVELUMAKSUT		SUURET PALVELUMAKSUT
Euroalueen ulkopuoliset jäsenvaltiot	EI PALVELU- MAKSUJA / PIENET PALVELU- MAKSUT LÄHETTÄ- JÄLLE	SUURET PALVELUMAKSUT VASTAANOTTA- JALLE	SUURET PALVELUMAKSUT

Esimerkiksi henkilö tai yritys, joka lähettää 500 euroa Bulgariasta Suomeen⁴, voi nykyään joutua maksamaan jopa 24 euron suuret palvelumaksut, kun taas henkilön, joka lähettää saman summan Ranskasta Suomeen, ei tarvitse maksaa mitään tai juuri mitään palvelumaksuja⁵. Ranskasta maksun suorittava henkilö maksaa saman määrän kuin hän maksaisi kotimaan tilisiirrosta Ranskassa.

³ Ruotsi soveltaa asetuksen (EY) N:o 924/2009 14 artiklaa.

⁴ Lähde: Deloitte tutkimus, joka on saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/info/files/180328-study-cross-border-transaction-fees-extension_en

⁵ Ks. edellinen alaviite.

EHDOTETTUJEN MUUTOSTEN JÄLKEEN

EUROMÄÄRÄISET MAKSUT ALUEELTA... ALUEELLE...	Euroalue (+ Ruotsi)	Euroalueen ulkopuoliset jäsenvaltiot
Euroalue (+ Ruotsi)	EI PALVELUMAKSUJA / PIENET PALVELUMAKSUT	EI PALVELUMAKSUJA / PIENET PALVELUMAKSUT
Euroalueen ulkopuoliset jäsenvaltiot	EI PALVELUMAKSUJA / PIENET PALVELUMAKSUT	EI PALVELUMAKSUJA / PIENET PALVELUMAKSUT

Ehdotettujen muutosten ansiosta henkilö tai yritys, joka lähettää euroja Bulgariasta, ei maksaisi tässäkään tapauksessa mitään tai juuri mitään palvelumaksuja. Maksaja maksaisi samat palvelumaksut eurojen lähettämisestä Suomeen kuin leveinä suoritettavasta kotimaan tilisiirrosta Bulgariassa.

Valuutanmuutokäytäntöihin liittyvät läpinäkyvyysvaatimukset

Tässä ehdotuksessa tehdyissä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muutoksissa asetetaan myös valuutanmuutokäytäntöihin liittyviä uusia läpinäkyvyysvaatimuksia maksupalveluista sisämarkkinoilla annetun direktiivin (EU) 2015/2366 45 ja 59 artiklan mukaisesti. Uusia vaatimuksia tarvitaan, koska kuluttajat eivät saa EU:ssa tarpeeksi selkeitä tietoja maksaessaan maksuja, joihin liittyy valuutan muuntamista. Kun kuluttaja suorittaa ulkomailla muun kuin kotimaansa valuutan määräisen korttimaksun (joko nostamalla käteistä pankkiautomaattista tai maksamalla kortilla myyntipisteessä), hänellä on yleensä kaksi vaihtoehtoa. Ensimmäinen niistä on maksaa oman maan valuutalla, mitä kutsutaan dynaamiseksi valuutan muuntamiseksi. Tätä palvelua tarjoavat erityiset palveluntarjoajat ja kauppiaan pankki. Kuluttajan toisena vaihtoehtona on maksaa paikallisella valuutalla käyttämällä maksukorttijärjestelyn ja kuluttajan pankin tarjoamia palveluja (tätä kutsutaan ei-dynaamiseksi valuutan muuntamiseksi tai verkossa muuntamiseksi). Kuluttajat ovat valittaneet erityisesti dynaamiseen valuutan muuntamiseen liittyvistä käytännöistä, koska he eivät mielestään saa tietoja, joiden perusteella he voisivat tehdä harkitun valinnan. Tietojen puuttuessa kuluttajat valitsevat usein vastahakoisesti kalliimman valuutanmuuntovaihtoehdon.

Tässä ehdotuksessa edellytetään rajatylittävien maksutapahtumien kokonaiskulujen ilmoittamista, jotta kuluttajat saisivat tarvitsemansa tiedot. Ehdotuksen ansiosta kuluttajat voivat vertailla valuutanmuuntopalveluja koskevia tarjouksia ennen kuin he käynnistävät maksutapahtuman, johon liittyy valuutan muuntamista. Koska valuutan muuntaminen on hyvin teknistä ja toimintaympäristö muuttuu nopeasti, Euroopan pankkiviranomaiselle annetaan tehtäväksi laatia tekniset sääntelystandardit, joiden avulla valuutanmuutokäytäntöjä voidaan säännellä paremmin. Lisäksi ehdotuksessa asetetaan valuutanmuutokuluille

tilapäinen yläraja, joka on voimassa siihen asti, kun Euroopan pankkiviranomaisen suunnittelemat läpinäkyvyyttä parantavat toimenpiteet tulevat voimaan, mikä tapahtuu viimeistään 36 kuukauden kuluttua muutetun asetuksen voimaantulosta.

Kun ehdotus pannaan täytäntöön, se luo huomattavia säästöjä kuluttajille mutta voi samalla vähentää joidenkin maksupalveluntarjoajien tuloja. Ehdotuksella varmistetaan myös, etteivät maksupalveluntarjoajat käytä valuutanmuuntokuluja siten, että nämä palveluntarjoajat kompensoivat tulojensa vähentymistä kasvattamalla valuutan muuntamisen läpinäkymättömiä marginaaleja, jotka eivät ole yleensä maksupalvelunkäyttäjien tiedossa.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Euroopan unioni on käynnistänyt euron käyttöönoton jälkeen useita aloitteita, joilla on pyritty vähentämään merkittävästi rajatylittäviin maksutapahtumiin liittyviä kuluja. Tärkeimpiä niistä ovat seuraavat kolme aloitetta:

- EU on ottanut käyttöön standardit, jotka koskevat yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) euromääräisiä maksutapahtumia, kuten tilisiirtoja ja suoraveloituksia.

- Palvelumaksujen läpinäkyvyyttä on lisätty ja uusien toimijoiden markkinoillepääsyä on helpotettu maksupalveludirektiiveillä (direktiivi 2007/64/EY, joka on korvattu myöhemmin direktiivillä (EU) 2015/2366). Tämä on lisännyt maksualan kilpailua, rajatylittävät maksut mukaan luettuina, sekä palvelumaksujen läpinäkyvyyttä. Se on johtanut myös maksuinfrastruktuurin paranemiseen, minkä ansiosta on voitu käsitellä yhä suurempia euromääräisten maksujen volyyymeja pienemmin kustannuksin.

- Euromääräisten rajatylittävien maksujen ja kansallisten maksujen palvelumaksut on yhdenmukaistettu EU:ssa rajatylittäviä maksuja koskevalla asetuksella (EY) N:o 2560/2001 ja sen myöhemmin korvanneella asetuksella (EY) N:o 924/2009.

Kaikki nämä aloitteet ovat myötävaikuttaneet sisämarkkinoiden yhdentymiseen ja yhdentyneempien maksumarkkinoiden kehittymiseen euroalueella.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Tällä aloitteella edistetään sisämarkkinoiden toimintaa. Lisäksi aloite tarjoaa joitakin talous- ja rahaliiton keskeisiä etuja (tehokkaat ja edulliset rajatylittävät maksutapahtumat) kansalaisille ja yrityksille euroalueen ulkopuolisissa jäsenvaltioissa. Aloite on linjassa FinTech-toimintasuunnitelman⁶ kanssa, jonka tavoitteena on lisätä kilpailua ja innovointia Euroopan rahoitusalueella. Se liittyy läheisesti myös pääomamarkkinaunioniin, jonka tavoitteena on luoda EU:hun todelliset sisäiset pääomamarkkinat, joilla sijoittajat voivat esteettä sijoittaa varojaan toisiin jäsenvaltioihin ja yritykset voivat sijainnistaan riippumatta hankkia rahoitusta moninaisista lähteistä. Lisäksi aloite palvelee digitaalisten sisämarkkinoiden tavoitetta poistaa sähköisen kaupan esteitä sekä reaaliympäristöstä että digitaalisesta ympäristöstä. Ehdotuksella poistetaan yksi rajatylittävää verkkokauppaa mahdollisesti haittaava este, joka liittyy rajatylittävistä maksutapahtumista perittäviin palvelumaksuihin.

⁶ COM(2018) 109/2.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 114 artiklassa annetaan unionin toimielimille toimivalta antaa asiaankuuluvat säännökset, joiden tavoitteena on sisämarkkinoiden perustaminen ja toiminta.

Sisämarkkinoilla vallitsee tavaroiden, ihmisten, palvelujen ja pääoman vapaa liikkuvuus. Maksut ovat tärkeä tekijä sisämarkkinoiden toteuttamisessa, mutta rajatylittäviin maksuihin liittyy nykyään suuria kuluja, jotka haittaavat sisämarkkinoiden toimintaa. Näiden esteiden vuoksi kotitalouksien ja yritysten on vaikeampi osallistua rajatylittävään kaupankäyntiin. Lisäksi rajatylittäviin maksuihin liittyvät suuret kulut jakavat maksupalvelunkäyttäjät kahteen eri ryhmään. Ensimmäiseen niistä kuuluvat euroalueella olevat käyttäjät, jotka voivat maksaa EU:ssa maksuja valtaosalle ihmisistä ja yrityksistä hyvin pienin kustannuksin. Toiseen ryhmään kuuluvat euroalueen ulkopuolisissa jäsenvaltioissa olevat käyttäjät, jotka voivat maksaa maksuja edullisesti ainoastaan rajalliselle määrälle ihmisiä ja yrityksiä.

Tehokkain tapa ratkaista nämä kaksi ongelmaa on toteuttaa lainsäädäntötoimia EU:n tasolla, mikä on myös perussopimusten tavoitteiden mukaista.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Sisämarkkinoiden toteuttamiseen tähtäviä EU:n toimia on SEUT-sopimuksen 4 artiklan mukaan tarkasteltava ottamalla huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU-sopimus) 5 artiklan 3 kohdassa määrätty toissijaisuusperiaate. Tässä yhteydessä on arvioitava kahta kysymystä: a) pystyvätkö jäsenvaltiot saavuttamaan ehdotuksen tavoitteet kansallisten oikeusjärjestelmiensä puitteissa ja b) voidaanko tavoitteet saavuttaa paremmin EU:n tasolla niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi.

Euroalueen ulkopuolisille jäsenvaltioille on annettu mahdollisuus soveltaa asetusta (EY) N:o 2560/2001 ja sen seuraaja-asetusta (EY) N:o 924/2009 niiden kansallisiin valuuttoihin. Tähän mennessä ainoastaan Ruotsi on hyödyntänyt tätä mahdollisuutta. Sen ansiosta Ruotsista maksettavien kruunumääräisten EU:n sisäisten rajatylittävien maksujen hinnat ovat nykyään samat kuin Ruotsin kotimaan maksujen hinnat. Tämä Ruotsin hyödyntämä mahdollisuus on vaikuttanut positiivisesti myös euromääräisiin rajatylittäviin maksuihin, joista ruotsalaiset pankit eivät peri ylimääräisiä palvelumaksuja kruunumääräisiin kotimaan maksuihin verrattuna.

On totta, että myös muut euroalueen ulkopuoliset jäsenvaltiot voisivat Ruotsin tavoin toteuttaa toimia vähentääkseen rajatylittävistä maksuista aiheutuvia kuluja. Nykyiset esteet säilyisivät kuitenkin ennallaan niin kauan kuin on jäsenvaltioita, joissa tällaisia toimia ei toteuteta. Sen vuoksi on suotavampaa ratkaista ongelma EU:n tasolla kuin jättää sen ratkaiseminen yksittäisille jäsenvaltioille tai markkinoille, jotka eivät pystyisi takaamaan nopeaa edistymistä eivätkä kattamaan toimillaan koko EU:ta.

EU:n tason toimet tuottaisivat myös mittakaavaetuja (kasvattamalla rajatylittävien maksutapahtumien määrää, mikä tehostaisi maksuinfrastruktuuria). Lisäksi ne kasvattaisivat EU:n sisäisen rajatylittävän kaupan määrää, edistäisivät kilpailua ja yhdentäisivät EU:n talouksia.

Tilanteen säilyttäminen ennallaan ylläpitäisi nykyistä kahtiajakoa, hidastaisi taloudellista yhdentymistä ja estäisi sisämarkkinoiden syventymisen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Suhteellisuusperiaatteen mukaan EU:n toiminnan sisältö ja muoto eivät saa ylittää sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Ehdotuksen tavoitteen saavuttaminen aiheuttaa vain vähäisiä kustannuksia, koska EU:n maksupalveluntarjoajilla on mahdollisuus käyttää tehokkaita euroselvitysinfrastruktuureja. Ehdotus edellyttää lähinnä sitä, että euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden maksupalveluntarjoajat yhdenmukaistavat euromääräisten rajatylittävien maksutapahtumien palvelumaksut niiden (yleensä pienempien) palvelumaksujen kanssa, joita ne perivät maksupalvelunkäyttäjiltä jäsenvaltionsa kansallisen valuutan määräisistä kotimaan maksutapahtumista. Euroalueen jäsenvaltiot hyötyvät jo siitä, että useimmista rajatylittävistä maksutapahtumista peritään vain pieniä palvelumaksuja. Ehdotuksen rajaaminen euromääräisiin maksutapahtumiin ei vaikuta maksupalveluntarjoajiin euroalueen jäsenvaltioissa, mutta euroalueen ulkopuolisissa jäsenvaltioissa ehdotuksen piiriin kuuluu suuri joukko maksutapahtumia (noin 60 prosenttia näiden jäsenvaltioiden rajatylittävistä maksutapahtumista).

Euromääräisten rajatylittävien maksutapahtumien palvelumaksujen ja jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisten kotimaan maksutapahtumien palvelumaksujen yhdenmukaistamisessa otetaan huomioon myös paikallisten maksujärjestelmien ja pankkien (infrastruktuurien ja prosessien) kehityksen ja tehokkuuden taso. Tuotantokustannukset vaihtelevat maasta toiseen, ja joissakin euroalueen ulkopuolisissa jäsenvaltioissa myös kotimaan maksutapahtumat saattavat maksaa jopa yhden euron. Kunkin jäsenvaltion ja sen maksupalveluntarjoajien erityispiirteet voidaan ottaa huomioon käyttämällä vertailuarvoina kotimaan maksutapahtumien palvelumaksuja. Suhteellisuutta käsitellään tarkemmin ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin luvuissa 7 ja 8.

Ulottamalla tämä asetus koskemaan myös muita valuttoja kuin euroa saavutettaisiin selkeitä etuja, mikä ilmenisi erityisesti asetuksen soveltamisalaan kuuluvien maksujen lukumäärän kasvuna. Muutos saattaisi kuitenkin kannustaa maksupalveluntarjoajia nostamaan muiden palvelujen (erityisesti kotimaan maksujen) hintoja ja käyttämään näin saatuja tuloja muiden valuttojen kuin euron määräisten rajatylittävien maksutapahtumien ristiintukemiseen. Sen vuoksi niiden jäsenvaltioiden, joiden valuuttana ei ole euro, olisi edelleen voitava valita, alkavatko ne soveltaa asetusta kansallisen valuuttansa määräisiin rajatylittäviin maksuihin.

3. SIDOSRYHMIEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTI

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Sidosryhmiä kuultiin seuraavin tavoin:

- Maksutapahtumien palvelumaksuista järjestettiin avoin julkinen kuuleminen 24. heinäkuuta 2017 ja 30. lokakuuta 2017 välisenä aikana (14 viikon aikana).
- Toimialan sidosryhmiä, kuten eri maksupalveluntarjoajien edustajia, kuultiin maksujärjestelmämarkkinoiden asiantuntijaryhmän kokouksessa 24. lokakuuta 2017.
- Jäsenvaltioiden edustajia kuultiin pankki-, maksu- ja vakuutusasioita käsittelevän komission asiantuntijaryhmän kokouksessa 17. marraskuuta 2017.

- Finanssipalvelujen käyttäjäryhmä esitti näkemyksiään ja havaintojaan 5. joulukuuta 2017 pitämässään kokouksessa.

Näissä kuulemistilaisuuksissa kaikki maksupalvelunkäyttäjät (kuluttajat ja yritykset) totesivat, että ne joutuvat maksamaan rajatylittävistä maksutapahtumista suuria palvelumaksuja, jotka eivät ole riittävän läpinäkyviä. Maksupalveluntarjoajat tähdensivät puolestaan, että muiden valuuttojen määräisiä maksuja on huomattavasti työläämpää (ja sen vuoksi myös kalliimpaa) käsitellä kuin euromääräisiä maksuja, joiden käsittely on täysin automaattista eikä vaadi manuaalisia toimia.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissio pyysi Deloitte-nimistä konsulttiyritystä tekemään tutkimuksen⁷ palvelumaksuista, joita 3–7 suurinta pankkia perii kussakin euroalueen ulkopuolisessa jäsenvaltiossa ja kolmessa euroalueen jäsenvaltiossa ehdotuksen soveltamisalaan kuuluvista rajatylittävistä maksutapahtumista (tilisiirrot, korttimaksut ja käteisnostot). Lisäksi Deloittea pyydettiin arvioimaan tällaisten maksutapahtumien sisäisiä kustannuksia. Tutkimuksessa todettiin, että euromääräisissä maksutapahtumissa voidaan hyödyntää tehokkaita rajatylittäviä infrastruktuureja, standardeja ja menettelyjä. Sen vuoksi tällaisten maksutapahtumien hinnat voitaisiin sovittaa kansallisten valuuttojen määräisten maksutapahtumien hintojen mukaisiksi, jolloin ne saataisiin nykyistä huomattavasti alemmalle tasolle. Tutkimuksessa todettiin myös, että muiden valuuttojen kuin euron määräisiä rajatylittäviä maksutapahtumia käsitellään yhä vanhanaikaisilla menetelmillä ilman keskitettyä infrastruktuuria. Koska nämä menetelmät ovat kalliita, maksupalveluntarjoajat eivät voi hinnoitella tällaisten maksutapahtumien käsittelyä kilpailukykyisesti.

- **Vaikutustenarviointi**

Vaikutustenarvioinnissa, joka sai sääntelyntarkastelulautakunnalta 14. helmikuuta 2018 myönteisen lausunnon, käsitellään neljää toimintavaihtoehtoa. Kaikissa vaihtoehdossa noudatetaan periaatetta, jonka mukaan maksupalvelunkäyttäjän jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisten kotimaan maksutapahtumien hintoja sovelletaan myös EU:n sisäisiin rajatylittäviin maksutapahtumiin, jotka ovat

- 1) saman kansallisen valuutan määräisiä;
- 2) saman kansallisen valuutan määräisiä ja euromääräisiä;
- 3) ainoastaan euromääräisiä;
- 4) minkä tahansa EU:n jäsenvaltion valuutan määräisiä riippumatta siitä, missä maksutapahtumat toteutetaan.

Kolmannessa vaihtoehdossa euromääräisten EU:n sisäisten rajatylittävien maksujen palvelumaksut yhdenmukaistetaan jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisten kotimaan maksutapahtumien palvelumaksujen kanssa. Tähän ehdotukseen on valittu tämä kolmas vaihtoehto. Vaihtoehto ei vaikuta euroalueen jäsenvaltioihin. Euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden kannalta sen on todettu olevan tehokkain vaihtoehto, koska euromääräisiin

⁷ Deloitteen tutkimus on saatavilla osoitteessa https://ec.europa.eu/info/files/180328-study-cross-border-transaction-fees-extension_en

rajatylittäviin maksuihin tarvittavat nykyaikaiset infrastruktuurit ovat kaikkien maksupalveluntarjoajien käytettävissä myös euroalueen ulkopuolisissa jäsenvaltioissa. Kolmannen vaihtoehdon on todettu olevan hyvin tehokas myös siitä syystä, että useimmat rajatylittävät liiketoimet toteutetaan euroalueen ulkopuolisissa jäsenvaltioissa euromääräisinä. Euromääräisten maksutapahtumien alhaisten kustannusten vuoksi on myös epätodennäköisempää, että maksupalveluntarjoajat perisivät suurempia palvelumaksuja a) kotimaan maksutapahtumista tai b) valuutan muuntamisesta käyttääkseen näitä lisätuloja rajatylittävien maksutapahtumien ristiintukemiseen. Kaikkiin tällaisiin maksupalveluntarjoajien toimenpiteisiin sovellettaisiin kilpailusääntöjä. Kolmas vaihtoehto on linjassa myös sen tavoitteen kanssa, että eurosta tulee pitkällä aikavälillä kaikkien jäsenvaltioiden yhteinen valuutta. Lisäksi maksupalveluntarjoajien on kuulemismenettelyn tulosten perusteella helpompi hyväksyä tämä vaihtoehto kuin muita vaihtoehtoja.

Kolmannessa vaihtoehdossa euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden maksupalveluntarjoajat perivät euromääräisistä rajatylittävistä maksuista samansuuruisia palvelumaksuja kuin jäsenvaltion oman valuutan määräisistä kotimaan maksuista. Käytännön vaikutukset rajoittuvat siihen, että maksupalveluntarjoajien on muutettava hintataulukkoitaan, joiden perusteella ne perivät asiakkailtaan palvelumaksuja. Arvion mukaan maksupalvelunkäyttäjät (lähinnä kuluttajat ja pk-yritykset, koska suuret yritykset ovat yleensä neuvotelleet omat palvelumaksunsa) saavat tämän toimenpiteen ansiosta suoria säästöjä 900 miljoonan euron arvosta vuodessa, kun taas maksupalveluntarjoajat menettävät saman verran tuloja, kun euromääräisistä rajatylittävistä maksutapahtumista peritään pienempiä palvelumaksuja. Maksupalvelunkäyttäjät hyötyvät myös siitä, että rajatylittävistä maksutapahtumista perittävistä maksuista annetaan selkeämpiä tietoja. Toimenpiteen vuoksi on palkettava valvontaviranomaisia varmistamaan, että maksupalveluntarjoajat noudattavat asetusta, mutta tästä aiheutuu hyvin vähän kustannuksia.

Toimenpiteellä odotetaan olevan pitkällä aikavälillä kaksi merkittävää vaikutusta. Ensimmäinen niistä on se, että euroalueen ulkopuoliset jäsenvaltiot integroituvat paremmin euroalueen jäsenvaltioiden kanssa, kun pk-yrityksille luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset. Toinen odotettu vaikutus on tasa-arvon lisääntyminen, kun suuremmalla joukolla kansalaisia on mahdollisuus maksaa edullisia rajatylittäviä maksuja.

Vaikutustenarvioinnissa todetaan, että ehdotuksen toteuttaminen vähentää maksupalveluntarjoajien tuloja. Nämä markkinatoimijat yrittävät todennäköisesti hankkia menettämiään tuloja takaisin muun muassa perimällä suurempia palvelumaksuja muista tuotteista ja palveluista (kuten kotimaan maksutapahtumista tai tilinhoidosta). Kaikkiin tällaisiin yrityksiin sovellettaisiin luonnollisesti kansallisia ja EU:n kilpailusääntöjä. On tärkeää huomata, että kun euroalueen jäsenvaltioiden pankeille asetettiin samoja vaatimuksia ensimmäisen asetuksen tullessa voimaan vuonna 2001, tämä ei johtanut kuitenkaan palvelumaksujen korotuksiin. Päinvastoin, kaikkien maksujen palvelumaksut pienenevät edelleen euroalueen jäsenvaltioissa. Euroalueen ulkopuolisista jäsenvaltioista on mainittava, että Ruotsi on hyödyntänyt voimassa olevassa asetuksessa (EY) N:o 924/2009 annettua mahdollisuutta soveltaa asetusta Ruotsin kruunuun. Tämä on hyödyttänyt ruotsalaisia kuluttajia ja yrityksiä vahingoittamatta kuitenkaan Ruotsin maksumarkkinoita⁸.

On myös olemassa se vaara, että maksupalveluntarjoajat, jotka menettävät tuloja joutuessaan yhdenmukaistamaan euromääräisten maksujen palvelumaksut muiden valuttojen määräisten maksujen palvelumaksujen kanssa, kompensoivat tulonmenetyksiä valuutanmuuntomaksuilla.

⁸ Ks. kuvaus Ruotsin tapauksesta oheisasiakirjana olevan vaikutustenarviointiraportin liitteessä 4.

Maksupalvelunkäyttäjät eivät ole näistä muuntomaksuista yhtä hyvin perillä eivätkä osaa arvioida niitä, koska maksut eivät ole riittävän läpinäkyviä. Tämä riskitekijä otetaan ehdotuksessa huomioon vaatimalla, että valuutan muuntamisen on oltava nykyistä läpinäkyvämpää.

Sääntelyntarkastelulautakunnan annettua vaikutustenarviointiraportista myönteisen lausunnon ja ehdotettua siihen parannuksia raporttiin tehtiin muutoksia, joissa kuvattiin tarkemmin, miten rahoitusteknologia voi pitkällä aikavälillä vaikuttaa rajatylittävistä maksuista perittävien palvelumaksujen pienenemiseen. Lisäksi tarkistettiin raportin jaksoa, jossa käsitellään tässä ehdotuksessa tehtyjen muutosten seuranta ja arviointia. Komission yksiköt käsitelivät myös tarkemmin valuutan muuntamisen läpinäkyvyyttä. Asiaa käsitellään jo maksupalveludirektiivissä, jossa asetetaan läpinäkyvyysvaatimuksia. Näitä vaatimuksia olisi kuitenkin täsmennettävä, jotta ne toimitus paremmin ja estäisivät vastatoimet, jotka kumoaisivat asetuksen (EY) N:o 924/2009 muutoksilla saavutetut kustannussäästöt. Tässä ehdotuksessa esitetään ratkaisuksi, että Euroopan pankkiviranomaiselle annetaan tehtäväksi laatia tekniset sääntelystandardit, joilla varmistetaan valuutan muuntamista koskevien tarjousten läpinäkyvyys ja vertailukelpoisuus. Standardit laaditaan Euroopan pankkiviranomaisen tekemän erityisen vaikutustenarvioinnin pohjalta.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Komission työohjelmassa vuodeksi 2017 asetus (EY) N:o 924/2009 on merkitty REFIT-aloitteeksi⁹. Asetusta on jo yksinkertaistettu vuonna 2012 tekemällä siihen muutoksia yhtenäiseen euromaksualueeseen siirtymisen määräaikoja koskevan asetuksen (EU) N:o 260/2012 perusteella. Jälkimmäisellä asetuksella on poistettu 50 000 euron yläraja, jonka ylittyessä asetusta (EY) N:o 924/2009 ei enää sovelleta, sekä useita raportointivelvollisuuksia.

Tämä ehdotus parantaa asetuksen (EY) N:o 924/2009 toimivuutta vielä enemmän. Vaikka mainittua asetusta on sovellettu kaikkiin euromääräisiin maksutapahtumiin kaikissa jäsenvaltioissa, se ei ole toiminut EU:n kansalaisten ja yritysten kannalta euroalueen ulkopuolella siitä huolimatta, että euroa on käytetty rajatylittävissä maksutapahtumissa laajalti myös euroalueen ulkopuolella. Ehdotuksella korjataan tämä puute ja annetaan vihdoin kaikille EU:n kansalaisille ja yrityksille mahdollisuus hyötyä asetuksesta, jonka on aina ollut tarkoitus hyödyttää koko EU:ta eikä pelkästään euroaluetta.

Ehdotuksesta hyötyvät mikroyritykset ja yleensäkin pk-yritykset. Useimmat pk-yritykset ja erityisesti pienimmät niistä eivät pysty neuvottelemaan palvelumaksuista, jotka niiden on maksettava rajatylittävistä maksuista. Tämä mahdollisuus annetaan yleensä ainoastaan suuremmille yritysasiakkaille, jotka käyttävät suurten pankkien tarjoamia kassanhallintapalveluja. Sen vuoksi asetuksen soveltamisalan laajentaminen hyödyttäisi pk-yrityksiä huomattavasti enemmän kuin suurempia yrityksiä.

EU:n yrityksistä tulee kilpailukykyisempiä, kun ne voivat tavoittaa suuremman joukon tavarantoimittajia tai palveluntoimittajia tai asiakkaita pienemmällä kustannuksella. Todennäköisesti koko EU:n talouden kilpailukyky paranee, kun maksukuluihin liittyvät esteet poistetaan tiiviimmän taloudellisen yhdentymisen tieltä.

⁹ Joulukuussa 2012 käynnistetyn sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevan ohjelman (REFIT) tavoitteena on tehdä EU:n lainsäädännöstä kevyempää, yksinkertaisempaa ja edullisempaa, jotta se hyödyttäisi kansalaisia ja yrityksiä ja auttaisi luomaan hyvät edellytykset kasvulle ja työllisyydelle. Ohjelmassa ei kyseenalaisteta EU:n poliittisia tavoitteita vaan pyritään löytämään tehokkaampia keinoja niiden saavuttamiseksi.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus ei vaikuta EU:n toimielinten talousarvioihin.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Uusien sääntöjen vaikutuksia on tarkoitus arvioida viimeistään 31. lokakuuta 2022, ja arviointi esitellään Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja Euroopan keskuspankille. Arvioinnissa olisi tarkasteltava erityisesti markkinakehitystä ja arvioitava, pitäisikö ehdotus ulottaa koskemaan kaikkia EU:n jäsenvaltioiden valuuttoja eikä pelkästään euroa.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksen mukaan euromääräisen rajatylittävän maksutapahtuman hinta EU:ssa olisi sama kuin jäsenvaltion sisäisen, kansallisen valuutan määräisen kotimaisen maksutapahtuman hinta.

Ehdotuksen 1 artiklan 2 kohdassa vahvistetaan periaate, jonka mukaan maksupalveluntarjoajien on yhdenmukaistettava euromääräisistä rajatylittävistä maksuista perittävät palvelumaksut maksupalvelunkäyttäjän jäsenvaltion valuutan määräisistä kotimaan maksuista perittävien palvelumaksujen kanssa myös niissä jäsenvaltioissa, joissa euro ei ole kansallinen valuutta.

Ehdotuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkennetaan sisämarkkinoiden maksupalveluja koskevan direktiivin (EU) 2015/2366 45 ja 59 artiklaa, jotka koskevat valuutan muuntamista, ja asetetaan vaatimukset, joiden mukaan maksupalveluntarjoajien on varmistettava läpinäkyvyys ennen maksun suorittamista sekä vaihtoehtoisten valuutanmuuntopalvelujen vertailukelpoisuus. Tässä artiklassa Euroopan pankkiviranomaiselle annetaan tehtäväksi laatia tekniset sääntelystandardit, joilla varmistetaan maksupalvelunkäyttäjien saatavilla olevien vaihtoehtoisten valuutanmuuntopalvelujen läpinäkyvyys ja niiden hintojen täydellinen vertailukelpoisuus.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta tiettyjen rajatylittävistä maksuista unionissa perittävien palvelumaksujen ja valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen osalta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁰,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2560/2001¹¹ ja myöhemmin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 924/2009¹² antamisen jälkeen euroalueen jäsenvaltioiden välisistä euromääräisistä rajatylittävistä maksuista perittävät palvelumaksut ovat pienentyneet siinä määrin, että ne ovat useimmissa tapauksissa merkityksettömiä.
- 2) Euromääräiset rajatylittävät maksut euroalueen ulkopuolisista jäsenvaltioista ovat kuitenkin hyvin suuri osa kaikista rajatylittävistä maksuista, jotka suoritetaan näistä jäsenvaltioista. Tällaisista rajatylittävistä maksuista peritään yhä suuria palvelumaksuja, vaikka maksupalveluntarjoajat voivat käsitellä maksutapahtumat hyvin edullisesti käyttämällä samoja tehokkaita infrastruktuureja kuin euroalueen maksupalveluntarjoajat.
- 3) Rajatylittävistä maksuista perittävät suuret palvelumaksut estävät yhä euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden yritysten ja kansalaisten täysimittaisen integroitumisen sisämarkkinoille. Suurten palvelumaksujen vuoksi unionissa on edelleenkin kaksi maksupalvelunkäyttäjien ryhmää: maksupalvelunkäyttäjät, joista valtaosa hyötyy yhtenäisestä euromaksualueesta (SEPA), ja maksupalvelunkäyttäjät, jotka maksavat suuria palvelumaksuja euromääräisistä rajatylittävistä maksuistaan.

¹⁰ EUVL C , , s. .¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2560/2001, annettu 19 päivänä joulukuuta 2001, rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista (EYVL L 344, 28.12.2001, s. 13).¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 924/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta (EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11).

- 4) On tarpeen varmistaa, että palvelumaksut, jotka peritään euromääräisistä rajatylittävistä maksuista unionissa, yhdenmukaistetaan jäsenvaltion virallisen valuutan määräisistä kotimaan maksuista perittävien palvelumaksujen kanssa, jotta voidaan helpottaa sisämarkkinoiden toimintaa ja poistaa euroalueen ja euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden maksupalvelunkäyttäjien väliset esteet euromääräisten rajatylittävien maksujen osalta.
- 5) Valuutan muuntamisesta perittävät palvelumaksut ovat merkittävä rajaylittäviin maksuihin liittyvä kulu, kun maksajan ja maksunsaajan maissa käytetään eri valuuttoja. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366¹³ 45 artiklassa edellytetään, että palvelumaksuista ja käytetystä vaihtokurssista annetaan selkeät tiedot ennen maksutapahtuman käynnistämistä. Jos myyntipiste tai pankkiautomaatti tarjoaa eri valuutanmuuntovaihtoehtoja, niistä ei välttämättä anneta selkeitä tietoja, joiden perusteella vaihtoehtoja voisi verrata nopeasti ja helposti keskenään. Tämän puutteellisen läpinäkyvyyden vuoksi kilpailu ei pysty alentamaan valuutanmuuntokuluja ja maksajat ovat suuremmissa vaaroissa valita kalliita valuutanmuuntovaihtoehtoja. Siitä syystä on tarpeen kehittää maksupalveluntarjoajille osoitettuja toimenpiteitä, joilla parannetaan läpinäkyvyyttä ja suojataan kuluttajia valuutanmuuntopalvelujen kohtuuttomilta palvelumaksuilta erityisesti silloin, kun kuluttajille ei anneta tietoja, joiden avulla he voisivat valita parhaan valuutanmuuntovaihtoehdon.
- 6) Valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen läpinäkyvyys edellyttää nykyisten maksuinfrastruktuurien ja -prosessien mukauttamista varsinkin, kun kyseessä ovat verkkomaksut, myyntipisteissä suoritettavat maksut tai pankkiautomaateista tehtävät käteisnostot. Markkinatoimijoille olisi annettava tätä varten riittävästi aikaa sovittaa infrastruktuurinsa ja prosessinsa valuutan muuntamisesta perittäviä palvelumaksuja koskevien säännösten mukaisiksi, jotta ne voisivat noudattaa komission hyväksymiä teknisiä sääntelystandardeja.
- 7) Valuutan muuntamisesta perittävien palvelumaksujen läpinäkyvyys vaatii teknisiä toimenpiteitä, minkä vuoksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan pankkiviranomaisen laatimat tekniset sääntelystandardit, joissa määritetään valuutanmuuntopalveluilta vaadittava läpinäkyvyyden taso ja vertailukelpoisuus. Komission olisi hyväksyttävä nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010¹⁴ 10–14 artiklan mukaisesti.
- 8) Niiden haittojen rajoittamiseksi, joita kuluttajille voi koitua ennen kuin markkinatoimijoiden on noudatettava läpinäkyvyystoimenpiteitä, on asianmukaista antaa Euroopan pankkiviranomaisen, jäljempänä 'EPV', tehtäväksi määrittää teknisessä sääntelystandardissa yläraja, jota sovelletaan siirtymäkauden ajan, jotta voidaan rajoittaa valuutanmuuntopalveluista perittäviä palvelumaksuja ja säilyttää samalla maksupalveluntarjoajien välinen terve kilpailu.

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

- 9) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan maksujen rajatylittävän luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 924/2009 seuraavasti:

- 1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt rajatylittävistä maksuista unionissa.”;

- b) lisätään 2 kohtaan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäljempänä olevia 3 a ja 3 b artiklaa sovelletaan kuitenkin kaikkiin rajatylittäviin maksuihin riippumatta siitä, ovatko maksut euromääräisiä vai jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisiä, kun jäsenvaltion valuuttana ei ole euro.”

- 2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Palvelumaksujen, jotka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä euromääräisistä rajatylittävistä maksuista, on oltava samat kuin palvelumaksut, jotka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjiltä vastaavista samanarvoisista ja maksupalvelunkäyttäjän jäsenvaltion virallisen valuutan määräisistä kansallisista maksuista.”;

- b) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Palvelumaksujen, jotka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelujen käyttäjältä sen jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisistä rajatylittävistä maksuista, joka on ilmoittanut päätöksestään laajentaa tämän asetuksen soveltamisala koskemaan kansallista valuuttaansa 14 artiklan mukaisesti, on oltava samat kuin palvelumaksut, jotka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjiltä vastaavista samanarvoisista ja saman valuutan määräisistä maksuista.”;

- c) kumotaan 3 kohta;

- d) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä 1 ja 1 a kohdassa tarkoitettuihin palvelumaksuihin eivät kuulu valuutan muuntamisesta perittävät palvelumaksut.”

- 3) Lisätään 3 a artikla seuraavasti:

”3 a artikla

Valuutan muuntamisesta perittävät palvelumaksut

1. Maksupalveluntarjoajien on [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 36 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta] alkaen ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjille valuutanmuuntopalvelujen ja tarvittaessa vaihtoehtoisten valuutanmuuntopalvelujen kokonaiskulut ennen maksutapahtuman käynnistämistä, jotta maksupalvelunkäyttäjät voivat vertailla vaihtoehtoisia valuutanmuuntomahdollisuuksia ja niiden vastaavia kuluja. Tätä varten maksupalveluntarjoajien on ilmoitettava käytetty vaihtokurssi, käytetty valuuttaviitekurssi ja kaikkien maksutapahtuman muuntamiseen sovellettavien palvelumaksujen kokonaismäärä.

2. Euroopan pankkiviranomainen, jäljempänä 'EPV', laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään, miten maksupalveluntarjoajien on taattava maksupalvelunkäyttäjille erilaisten mahdollisten valuutanmuuntopalvelujen läpinäkyvyys ja niiden hintojen vertailukelpoisuus, jos tällaisia vaihtoehtoisia palveluja on saatavilla. Näiden standardien on sisällettävä toimenpiteitä, joita maksupalveluntarjoajien on toteuttava myös pankkiautomaatissa tai myyntipisteessä sen varmistamiseksi, että valuutanmuuntopalvelun kustannukset ja tapauksen mukaan vaihtoehtoisten valuutanmuuntomahdollisuuksien kulut ilmoitetaan maksupalvelunkäyttäjille ennen maksutapahtuman käynnistämistä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa teknisten sääntelystandardien luonnoksissa on vahvistettava myös kaikkien sellaisten valuutanmuuntopalveluissa sallittujen palvelumaksujen enimmäismäärä, joita voidaan soveltaa maksutapahtumaan 3 b artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana. Standardeissa on otettava huomioon maksutapahtuman määrä ja unionin jäsenvaltioiden valuuttojen välinen vaihtokurssien vaihtelu ja varmistettava samalla terve kilpailu kaikkien maksupalveluntarjoajien välillä ja pidettävä sitä yllä. Teknisissä sääntelystandardeissa on yksilöitävä toimenpiteet, jotka on toteutettava sen estämiseksi, että maksupalvelunkäyttäjiltä veloitetaan enemmän kuin tämä enimmäismäärä kyseisen kauden aikana.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010* 10–14 artiklan mukaisesti.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).”

4) Lisätään 3 b artikla seuraavasti:

”3 b artikla

Siirtymäkausi

Edellä 3 a artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien voimaantulon ja 3 a artiklan 1 kohdan soveltamisen alkamispäivän välisen siirtymäkauden aikana valuutanmuuttopalveluista perittävät palvelumaksut eivät saa ylittää 3 a artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti hyväksytyissä teknisissä sääntelystandardeissa vahvistettua enimmäismäärää.”

5) Korvataan 15 artikla seuraavasti:

”15 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja Euroopan keskuspankille viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2022 kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksen. Kertomuksessa on käsiteltävä erityisesti sitä, onko asianmukaista muuttaa 1 artiklan 2 kohtaa sen varmistamiseksi, että unionin jäsenvaltioiden kaikki valuutat kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2019.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja